

За нас

Дмитро Павличко

За нас, оспалих і німих,
За нас, навиклих до кормиг,
За нас, розсварених нікчем,
За нас, шматованих бичем,
За нас, повсталих із труни,
За нас, тремких, як біль струни,
За нас, тружденних, як бджола,
За нас, вже спалених дотла,
За нас, не тямлячих путі,
Чечня вмирає на хресті.

За нашу мрію майову,
За мову, ще напівживу,
Та вже подібну до води,
Що березневі рве льоди,
За наш державницький ланцюг,
За сльози покаянь і скрух,
Що обертають нас в людей,
Та за спасіння всіх смертей,
Що сяють в темному житті,
Чечня вмирає на хресті.

За ваші дзвони, пане Рим,
За ваші гордощі й нестрим,
За вежі Праги й Карлів міст,
За богоносний благовіст,
За вас, Венеціє хмільна,
Собори Кельна, Відня, Брна,
За Мони Лізи дивовиж,
За геній ваш, месье Париж,
За ваші вольності святі
Чечня вмирає на хресті.

За вас, панове і пані,
За ваші гульбища страмні,
За ваші вілли в сяйві Альп,
За ваш неоціненний скальп,

За твань звабливих ваших душ,
За ваш печальний Мулен-Руж,
За ваш нумізматичний дар,
За європейський ваш базар,
За ваші банки золоті
Чечня вмирає на хресті.

Голгофа людськості — Кавказ;
Там розп'яли Чечню за нас.
По всій землі чеченська кров
Горить у вітражах церков,
Та смерті для того нема,
Хто визволяється з ярма!
Чечня воскресне, але ми
Погинем од ганьби й страми,
Бо, мавши волю і можуть,
Мовчали — аж її розпнуть!